

Skandinabiens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 19.

Den 1ste Juli 1889.

38te Aargang.

„Mormonerne“ og Utah.

„Komitéen for Territorierne“'s Indberetning til „de forenede Stater“'s Kongres.

Ansøgningen om Utah's Optagelse som Stat, har været for i Kongressen og har været under Dervejelse i Kongres-Komitéen for Territorierne. Vi gjengive herved et Uddrag af dennes officielle Indberetning, og den burde, for alle fordomsfrie Mennesker, være afgjørende med Hensyn til Utahforholdene og „Mormonerne“'s sande Karakter i Almindelighed. Det tager som oftest lang Tid, inden Retfærdigheden kan faa sine Krav gjort gjældende, men den vil dog, som i dette Tilfælde, tilsidst sejre. Denne Indberetning blev indgivet af Komitéens Ordfører, Hr. Springer, i sidst forløbne Foraar (1889).

Komitéens Indberetning.

Komitéen for Territorierne, som har taget Utah's Ansøgning, om Optagelse som Stat i Unionen, under Dervejelse, har bemyndiget mig til at indgive følgende Rapport angaaende samme:

Utah ansøger om Optagelse som Stat under en Konstitution, hvis Bestemmelser, saa vel som de særegne Omstændigheder, under hvilke den blev givet, og af hvem den blev vedtaget, herefter ville blive tagne i Betragtning.

Kongressens Pligt.

Det ligger visseelig i Regjeringens Interesse, lige som det ogsaa har været dens Politik, at organisere Stater af Regjeringens Territorium, saa snart som der findes en tilstrækkelig Folkmængde indenfor et vist angivet Omraade, til at kunne overtage Statsstyrelsen, og af en saadan Bestaffenhed og med saadanne Egenstaber og Interesser, at det kan anses for rigtigt, at betro dem selvstændig Styrelse over alle indre Anliggender. Enhver ny Stats Optagelse i Unionen, forøger dennes Styrke, som Nation, og det kan derfor, med Rette siges, at det ikke alene er Kongressens Ret, men tillige

dens Pligt, at omdanne Regjeringens Land til Stater, ligesaa snart som Befolkning og andre Omstændigheder vil anbefale et saadant Skridt.

Folkets Ret til Statsstyrelse.

Men det er ikke alene Kongressens Pligt at indlemme nye Stater i Unionen, men Folket har ogsaa Ret til at fordre Statsstyrelse, naar de nødvendige Betingelser ere tilstede.

Naar Regjeringen organiserer et Territorium med en territorial Regjeringsform for det Folk, som paa den Tid er bosiddende der, saa er det med den Forstaaelse, at det siden vil erholde en selvstændig Statsstyrelse, og at det skal være anseet som en Part og Del af Nationen i enhver Henseende, og i Særdeleshed have en Stemme med i Styrelsen af dets egne Afførere.

Med et saadant Løfte fra Regjeringens Side, nedsatte de sig der og opdyrkte en Del af Regjeringens Land, og naar de have opfyldt de fastsatte Betingelser, kan man ikke nægte dem Ret til selvstændig Statsstyrelse, uden ved at bryde sit Løfte, dersom der ikke er andre Grunde tilstede, som vilde

fritage Kongressen for at opfylde en Pligt, som ellers vilde være uomgaaelig.

Uitstanden i Utah.

Ved Overbejelsen af dette Emne, har Komitéen omhyggeligen undersøgt Alt henhørende til Territoriets Befolkning, naturlige Hjælpekilder og Midlerne til dets fremtidige Udvikling, saa vel som Folkets sociale Standpunkt.

Baade de, som understøtte, saa vel som de, der ere imod denne Konstitution, ere blevne afhørte; nøjagtige og udførlige statistiske Beretninger ere blevne fremlagte og gennemsete, og de Kjendsgjerninger, som derved ere fremkomne, og som vi her ved fremlægge, lade sig ikke modsiges. Det er ikke alene Andragendets Venner, som gjøre disse Paaastande, men selv dets Modstandere indrømme disse Rigtighed, ligesom de ogsaa stemme fuldkommen overens med de statistiske Vidnesbyrd i Protokolerne.

Utah's Befolkning udgjør nu omtrent 210,000.

Den aarlige Produktion kan med runde Tal anføres som følger:

Korn og Hø.....	til en Værdi af	6,519,000	Dollar*)
Frukt og Grøntfager	—	1,550,000	"
Kvæg 1,500,000 Stkr.....	—	11,550,000	"
Heste 250,000 "	—	10,000,000	"
Faar 2,400,000 "	—	12,000,000	"
Svin 100,000 "	—	500,000	"

Den aarlige Indtægt af Ager- og Havebrug, samt af Kvægavl og Ud kan næppe anslaaes under 18,304,000 Dollar.

Manufakturvare af forskjellige Slags anslaaes for 1888, at have beløbet sig til omtrent 9,000,000 Dollar.

Af Kul blev der sidste Aar ud-

taget af Minerne i Utah for 1,000,000 Dollar.

Af ædle Metaller var der, (efter disse Værdi ved Kisten) udtaget for 10,993,781 Dollar.

Omsætningen i Utah, deri ikke medregnet Jernbanerne og Telegrafvæsenet, udgjorde omtrent 150 Millioner Dollar.

*) 1 Dollar er 3 Kroner 75 Øre.

Omjættningen ved Salg af faste Ejendomme i Saltfjostaden alene, for Aaret 1888, viser sig, ved Efterhyn i Protokolerne, at have løbet op til 5,355,666^{58/100} Dollar.

Der findes 1,140 (engl.) Mile Jernbaner, som ere i Brug, og flere nye Vinjer ere under Arbejde.

Der er Telegrafforbindelse mellem alle de vigtigste Landsbyer, og Telefonen og „Elektrisk Belysning“ er meget anvendt i de større Byer.

De faste Ejendomme anslaaes til mindst 110 Millioner Dollar, og Ejendom i det Hele taget til 250 Millioner, deri ikke indbefattet Minerne, (Bjergværksdriften), som ikke hde Stat.

Protokolerne paa Landkontoret udvise, at siden Aaret 1869, da dette Kontor først blev aabnet, er der bleven indtegnet 8,157 „Hjemsteds“*) Fordringer, som saaledes indtage 10,002,998 Acre**) Land, og at der desuden er indført 11,056 Fordringer paa Pre-emption (Første Ret) paa 1,326,520 Acre Land, dertil findes indført 3,297 Beviser for Skoder, indbefattende tilsammen 323,829 Acre Land, der af Regjeringen er solgt mod kontant Betaling, og 2,573 Andragender om Ret til Orkenland, indbefattende 508,388 Acre Land; samt 1,051 Andragender om Ret til Land under Stovplantnings-Loven. Dette udgjør saaledes tilsammen 26,134 Protokoleringer og Ansøgninger om Land, indbefattende 12,309,551 Acre.

Terretoriets Landejendomme bestaa, i Almindelighed af mindre Jordstykker, som kun sjældn overstiger 70 Acre

hos en enkelt Land-Ejer. Terretoriets er ualmindelig frit for Land-Monopoli,*) og Folket ejer i Almindelighed selv den Jord, som de dyrke og have deres Skoder paa samme fra Regjeringen.

Fabrikdriften.

Fabrikdriften er af forskjellig Bestaffenhed og i bestandig Tiltagende. Vi ville her nævne som Exempler: Melmøller, Klædefabrikker, Saugmøller, Høvleværker, Papirmøller, Fabrikker, hvor der forfærdiges Klæder, Skotøj, Hatte, Handsker, Undertøj, Silke, Koste, Pensler, Binduer, Døre og Lister til Rammer og andet Brug; Jern, Glas, Sæbe, Lim, Kemikalier, Møbler, Bødkerbare, Smelteovne, Støberier, Pottemagerier, Maskinværksteder, Kalkovne, Teglværker, Cementfabrikker o. fl. a.

Mineralske Hjælpemidler.

Af Mineralier findes der Guld, Sølv, Bly, Zink og Kobber; det skønneste Marmor, hvid og farvet Granit, Kalksten og flere andre Bygningssten; der findes tillige Antimonium, Svovl, Gips, Magnesia og hele Lag af Asphalt, Ozokerit, Olier og desforuden Petroleum og naturlig Gas, o. s. v. Af ædle Metaller er der, i de sidste sytten Aar, udtaget til en Værdi af 134,992,630 Dollar; dette bør være Bevis nok for deres Righoldighed og Varighed. Kul og Salt findes i uudtømmelige Mængder, og der opdages nye værdifulde Mineralier hvert Aar.

Skolevæsenet.

Terretoriets lovgivende Forsamling har ordnet Skolevæsenet, og ved Lov sørget for dets Understøttelse. Det kan, i Northed, fremstilles paa en tydelig

*) „Hjemsteds-Loven“ giver Enhver, der er amerikanst Borger, Ret til at optage 160 Acre nyt Regjerings Land, imod at han virkelig bosætter sig paa det og opdyrker det i fem Aar.

**) En Acre Land er omtrent 6 Skjæpper dansk Maal.

*) Monopoli, mener Eneret til Noget, uden Hensyn til at Andre derved lide Uret.

Maade, ved efterfølgende Uddrag af Utah's Annaler og fra den, af Kongressen i 1888, indsatte Skolekommissionens Indberetning. Denne Skolekommission blev bestillet efter Kongressens Bestemmelse, vedtaget den 3die Marts 1887.

Der er 24 Amtter (Countier) i Territoriet, i hvilke der findes 344 Skole-Distrikter, og i disse Distrikter er der 460 offentlige Skoler.

Der er 641 Lærere og Hjelpe-lærere, og af disse ere 40 Fkke-Mormoner.

De Skoleberettigedes Antal (i Alderen mellem 6 og 18 Aar) er 54,953, af hvilke, 47,371 ere Mormoner og 7,582 Fkke-Mormoner.

Antalet paa de virkelig indskrevne Elever er 32,988, af hvilke 30,721 ere Mormoner, og 2,267 Fkke-Mormoner.

(Fra Skolekommissionens Indberetning.)

Skolevesenets Understøttelsesmidler.

Disse Skoler bliver understøttede paa følgende Maade:

Følge Territoriets Skolebestemmelser indkræves der aarlig $\frac{3}{10}$ af en Cent af hver Dollar, som den stattepligtige Ejendom er vurderet til, og disse Penge blive brugte til at lønne Lærerne. Skattehderne vælge selv Skoleforstanderne i det Distrikt, hvori de bo, og disse ere endvidere, ved Lov, bemyndiget til at forhøje Skatten indtil $\frac{1}{4}$ af en Cent for hver Dollar af den stattepligtige Formues Værdi, naar det anses fornødent til Skolens Bedligholdelse. (Skolekommissionens Indberetning.)

Distriktskolerne (de offentlige Skoler) have Ejendom til en Værdi af 542,755,²¹/₁₀₀ Dollar. (Af samme Indb.)

Hvad der blev udbetalt til Lærere og Skolejager i Aaret, der endte den

30te Juni 1888, udgjorde 293,085 Dollar. (Af samme Indb.)

Af Skolebøger benytttes følgende i de offentlige Skoler: Bancrofts Læse-bøger; Harringtons Stavebøger; Appletons lille og store Geografi; Spencers Skrivebøger; Michaels højere Skrivestystem; Krufts Tegnemethode; Vejledning i Fysiologi, bestaaende af Nr. 1, Sundhedslære for Børn; Nr. 2, Hygiene (Sundhedslære) for de Unge og Nr. 3, Steeles Sundheds Fysiologi. I Grammatik benytttes: Barnes korte Lektier i Engelsk, og Reed og Kellogs højere Klasse-Lektier i Engelsk; endvidere Barnes kortfattet Historie over de forenede Stater; Stephens Musik-Lærebøger og Harpers Regnebøger.

Universitetet.

Foruden de her omtalte Skoler er der ogsaa Deseret Universitet, som tildels bliver understøttet af Terroriets Rasse. Udgang staar aaben for Enhver, og 40 Studerende have aarlig fri Adgang, imod at indtræde i Lærerstanden i de offentlige Skoler. (Af samme Indberetning.)

Ingen af de her omtalte Skoler henhøre til nogen særegen Sekt, og der maa ikke undervises i Religion. (Af samme Indb.)

Sektiske Skoler.*)

Af disse have Mormonerne 4 og andre Religionsbekjendere 85.

I Mormoniskolerne ere 620 Mormon-Elever indskrevne og 10, som ikke ere Mormoner.

I de Skoler, som tilhøre de andre Religionsbekjendere ere der 2,277 Mormoner indskrevne og 3,773, som ikke ere Mormoner. (Af samme Indb.)

Af foranstaaende statistiske Beretninger vil det tydeligt ses, at hvad der

*) Hermed menes Skoler, hvori der ogsaa undervises i Religion.

i Utah er gjort paa Undervisningens Omraade fortjener fuld Paastjønneelse, og Følgerne vise sig ogsaa højt tilfredsstillende.

Den gennemsnitlige Skoletid i Aarets Løb er 140 Dage. Kun i tolv Stater og eet Territorium er Skoleaaret gennemsnitlig længere.

Uvidenheden.

Resultaterne af dette Skolesystem vise sig derved, at Uvidenheden er forholdsvis mindre end i andre Dele af Landet, og der er kun tretten Stater

og Territorier, som forholdsvis have et mindre Antal Mennesker der ikke kunne læse.

Connecticut og Utah, staa affurat lige i saa Henseende, nemlig med $3^{37}/_{100}$ pr. Cent.

Uden at regne den farvede Befolkning (Negrene) med, viser nedenstaaende Tabel, som er taget efter den sidste Folketælling, hvorledes Forholdet staar mellem dem, der ikke kunne læse i Utah og dem der ikke kunne læse i de forenede Stater (og Territorier) i det Hele taget.

Alder og til hvad Nation de henhøre, som ikke kunne læse.	Utah.	Forenede Stater.
	pr. Cent.	pr. Cent.
Indfødtte (hvide) Amerikanere, 10 Aar gamle og derover	5,9	8,7
Udlændinge " " " " "	11,8	12,0
Hvide fra 10 til 14 Aar gamle.....	10,7	11,9
" " 15 " 21 " "	4,9	7,2
" " 21 " og derover.....	8,9	9,4

Det kan ikke nægtes, at Utah's Undervisnings Anstalter jo staa paa et meget højt Trin af Fuldkommenhed, og Følgerne viser sig i foranstaaende statistiske Kjendsgjerninger.

Kirker.

Af Kirkejamsfund, som ikke tilhøre Mormonerne findes der 65 i Territoriet, som have Ejendomme til et Beløb af 540,000 Dollar, og de have 108 Præster. Disse indbefatte Katolikker, Episcopalkirker (den engelske Kirke) Presbyterianere, Baptister og andre.

Det moralske Standpunkt i Utah.

Utah's Befolkning kan bedst indeeles i følgende to Klasser:

Mormoner 170,000

Ikke-Mormoner 40,000

Det bliver nu almindelig indrømmet, at der ikke findes noget Sted (i Unionen),

med en Befolkning saa stor som Utah's, der er saa fri for de almindelige Laster, hvorunder Samfundene nufortiden lide, som dette Territorium er.

Det har mærkværdigt faa Drickehuse, Bordeller og deslige, og Ingen kan benægte, at Folket i Almindelighed er moralsk, flittigt og lovlidigt. Medens dette er sandt, hvad Befolkningen i det Hele taget angaar, saa gjælder dette i Særdeleshed om Mormonerne. Deres Karaktertræk, i saa Henseende, ere fremstillede i Guvernør West's Indberetning til Indenrigsministeren for Aaret 1888, hvori han siger:

„Jeg kan ikke sige, at Mormon-folket staar tilbage for andre Folk, i Henseende til Gudsfrugt, Dyd, Ærlighed, Udruelighed, Fliid eller andre gode Egenskaber, der pryde, forædle og velsigne Livet.“

Udgiveren af »Omaha Herald«, Dr. Miller, siger:

„Til evig Ære for Mormonfolket og deres System være det sagt, at i fem og tyve Aar vare saadanne Billeder til moralsk Nedværdigelse, som: Brændevinsknepper, Horehuse, Spillehuler og alle dermed følgende Ondt og Laster aldeles ukjendte i Utah“.

Biskop Spaulding siger i sit Blad »Forum« for 7de Marts 1887:

„Mormonerne ere ædruelige, flittige og driftige“.

Fru Emilie Pitt Stevens, Redaktør, for »Pioneer«, (en Damejournal), siger:

„I Salt Lake City er der mindre af noget Slags Uorden, Drukkenskab, Spil, Lediggang, Tyveri og andre Forbrydelser, end i nogen anden Stad med samme Antal Indbyggere i hele vort Land, om ikke paa hele Kloden.“

Den berømte Rejsende og Forfatter, Bahard Taylor,*) siger:

„Som et Folk ere Mormonerne de mest maadeholdne af alle Amerikanere. De ere khdste, arbejdsomme og i Almindelighed muntre og ved godt Mod“.

Gouvernør Stevensen for Idaho, siger i sin Indberetning til Indenrigsministeriet, 1888:

„Paris (Bear Lake Amt) har en Befolkning paa 1500, som alle ere Mormoner, og der findes ikke et Drickehus eller Spillehus af noget Slags, ejheller noget andet Sted, hvor der sælges berusende Drickvarer, og det er bleven mig fortalt, at det samme er Tilfælde alle andre Steder i Idaho, hvor disse Folk have Styrrelsen i sine Hænder.“

Gouvernøren i Arizona afgiver et

lignende Bidnesbyrd om dem, og det synes at Mormonernes moralske Karakter er god, hvor som helst de opholde sig.

Utah i finankiel Henseende.

Det viser sig, at Territoriets Afsærer have været godt bestyrede, i den Tid der er hengaaet, derved, at det er aldeles frit for offentlig Gjæld, med Undtagelse af 150,000 Dollar, som bleve laante til Bedste for det Offentlige for omtrent et Aar siden, efter at Bestemmelse derom var vedtaget i den lovgivende Forsamling.

Den lovgivende Forsamling havde bevilliget 125,000 Dollar til en Sindsyge Anstalt; 75,000 Dollar til en Anstalt til fordærvede Børns Forbedring; 25,000 Dollar til en Statsbygning; 20,000 Dollar til en Udstillingsbygning; 85,000 Dollar til Universitetsbygninger; 20,000 Dollar til et Døvstumme-Institut og 25,000 Dollar til en Landbrugsskole; de 150,000 Dollar bleve laante til 5 pr. Cent Rente, for at udrede det manglende Beløb af det saaledes bevilligede.

Der har intet Underfløb og ingen Kasseangel fundet Sted under Territoriets ni og tyve aarige Bestyrelse.

Af hvad der saaledes her er fremjat, viser det sig, at i Utah findes alle de Betingelser i en mærkelig høj Grad, som ere nødvendige for at give Territoriets Befolkning Ret til selvstændig Statsstyrrelse, og det synes at være lige saa indlysende, at begrundet paa dets geografiske Beliggenhed, dets umaadelige Hjælpemidler af Agerbruget og Grubedriften, dets allerede store Rigdom, og Folkets vinskibelige og driftige Karakter, er det af stor Vigtighed for Nationen, at Utah faar en selvstændig Statsstyrrelse.

*) Han døde som de forenede Staters Minister i Berlin.

Kostbare Perler.

Brudstykker af Taler, holdte til forskjellige Tider, af Kirkens ledende Mænd.

Præsident Brigham Young:

Om Undervisning og Uddannelse.

„Naar vi tale om Uddannelse, saa forstaa vi ikke derved, at det blot bestaar i, at en Mand lærer Brugen af Alfabetet eller bliver oplært i alle de forskjellige Grene af de højere Videnskaber, saa at han erhverver sig grundig Kundskab om Alt, der behøves for at blive anseet for en lærd Mand, men at han ogsaa lærer at klassificere sig selv og Andre. Man har sagt, at Undervisningen begynder med de første Tegne paa Fatteevne, der vise sig hos Barnet og fortsættes indtil Døden, men jeg vil gaa endnu lidt længere tilbage og sige, at Undervisningen og Uddannelsen begynder med Moderen og Barnet samtidig. Jeg vil fremstille Kjendsgjerninger i denne Henseende, som J selv ville komme til at forstaa, gennem Erfaring, ved Eders Børns Undervisning. Det beror i høj Grad paa Moderen, og de Indtryk, som hun, i Barnets unge Alder, bibringer det angaaende de Principer, som ligge til Grund for alt, hvad den menneskelige Familie kan lære.“

„Dersom Eders Børn ikke vise Tilbøjelighed til sand Gudsfrugt, Dyd, inderlig Kjærlighed og ethvert andet af Evangeliets hellige Principer, saa kunne J være visse paa, at Moderen, og ikke Faderen, vil komme til at bære Skylden for deres Synd. Børnene have altid ubetinget Tillid til deres Moder, og dersom Mødrene vil gjøre sig Umage, saa kunne de indprænte i Børnenes Hjærter alt, hvad de ønske. J ville maaske mindes at have læst i

Mormons Bog, om to Tusinde unge Mænd, der vare blevne oplærte om, at dersom de altid vilde sætte Lid til Gud, og tjene ham, saa skulde ingen Magt kunne overvinde dem. J erindre maaske ogsaa, at have læst om hvorledes de, da de gik til Strid, vare saa tapre og stærke i Troen paa Gud, at deres Fjender ikke kunde dræbe dem. Denne stærke Tro havde de opnaaet, formedelst deres Mødres Undervisning.“

Efter som Herren, den Almægtige, har besluttet at vi skulle lære at kjende alt, hvad der henhører til denne Jord, baade det Gode og det Onde, og at komme til Kundskab om hvad der hører, ikke blot til Himlen, men ogsaa til Helvede, saa maa J ikke vente at blive færdige med at lære. Endskjønt jeg forventer at komme til Kundskab om alt, hvad der henhører til Himlen, Jorden og Helvede, saa behøver jeg ikke derfor at hengive mig til al Slags Synd, for at saa Forstand paa det.“

„Alt hvad der hører til den højere Dannelse, Alt hvad der henhører til gode Sæder, Alt hvad der kan læres af Mathematik, Musik eller andre Kunster og Videnskaber tilkommer det de Hellige at sætte sig i Besiddelse af, og de bør, saa hurtigt og saa meget som muligt, gjøre Brug af de store Forraad af Kundskab, som Videnskaben nu tilbyder enhver flittig og vedholdende Granster.“

„Vi ere Formyndere for vore Børn; deres Opdragelse og Uddannelse er bleven overladt til os, og dersom vi ikke selv leve saaledes, at vi unddrage dem det Ondes Indflydelse, saa ville vi en Gang

blive vejede og fundne for lette, og Synden vil blive tilregnet os."

„Vi lære mange Ting, gennem vore Livs-Erfaringer, som de vise Mænd paa Jord vilde gjøre vel i, at lægge Mærke til. Det første store Princip, som burde lægge Beslag paa Menneſteslægten's Opmærksomhed, som baade Børn og Bogne burde forstaa, og som er Drivſjæderen til alle Foretagender, (hvadenten Folk kan indse det eller ikke,) er Fremſkridtsprincipet. Det Princip, der leder Menneſkene til at forøge det, som de allerede ere

i Besiddelse af; som leder dem til at tragte efter noget højere, er det store ledende Princip eller Bevæggrund, som leder til baade Børns og ældre Folks Handlinger. Det gjør Intet til Sagen i hvilket Sag de ere beskæftigede, i hvilken Nation de ere fødte, blandt hvilket Folk de ere opvokse, til hvilken Religion de bekjende sig, hvilke politiske Anſkuelser de hylde, saa er dog dette Drivſjæderen til deres Handlinger og indbefatter derunder alle Evner og Egenſkaber som udtræves til Udførelsen af vort daglige Livs Pligter."

Den 1ste Juli 1889.

Jødernes Indsamling

Trods Alt, hvad den hellige Skrift vidner om Israels Indsamling til deres gamle Fædreland, Kanaan, eller som det nu kaldes, Palestina, ere der dog kun forholdsvis saa Bibeltroende, som lægge ſynderlig Vægt paa denne Begivenheds store Betydning, som eet af de mange Tegn, der ſkulde viſe Menneſkene, den Tid, da Herrens Tilkommelse var nær. Selv blandt Jøderne ere der mange, som aldeles have opgivet Tanken om nogensinde at blive „een Nation paa Israels Bjerge“, eller ogsaa henſætte de denne og andre store Begivenheder, som deres gamle Profeter have forudſagt, saa langt hen i Fremtiden, at det omtrent bliver ensbetydende med at opgive Troen og Haabet aldeles.

Dette hindrer dog ikke den Almægtige i at gennemføre ſine Planer og opfylde ſine Forjættelser, paa ſin egen bestemte Tid og Maade. Han vil dog næppe gaa i Raad med den ſekteriske Kristenheds Theologer i ſaa Henſeende, ejheller med de forblindede Jøder, som endnu ikke kunne ſe, at Jesus af Nazareth, var den forjættede Miſſias, „der kom til ſine Egne, men hans Egne annammede ham ikke“; eller at han kom „ſom et Lam, der føres hen at ſlagtes, og ſom et Faar er ſtumt mod den der klipper det, ſaaledes oplader han ikke ſin Mund. Men han er tagen fra Angest og fra Dom, og hvo kan tale om hans Slægt; thi han er fraſtjilt fra de Levendes Land; han havde Plage for mit Folks Overtrædelsers Skyld“. (Eſaias 53, 7—8.) De raabte: „Dort med denne, vi ville ikke at han ſkal herſke over os“ — „hans Blod komme over os og over vore Børn“, medens deres Fædres Haab, deres Profeters Glæde og den hele Verdens Frelſer ſtod midt iblandt dem, beſpottet, miſshandlet og tilſidſt dømt til

Døden. Han græd over den Skæbne, som han forudsaa, vilde blive Følgen af deres Gjenstridighed, men kunde ikke afvende den. Han forudsagde, at Jøderne „skulde falde for Sværdets Eg, og søres fangne til alle Hedningerne; og Jerusalem skulde nedtrædes af Hedningerne, indtil Hedningernes Tider fuldsommes. Og der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner; og paa Jorden skulle Folkene ængstes i Fortvivelse, naar Havet og Bølgerne bruse; naar Menneffene forsmægte af Frygt og de Ting's Forventelse, som skulde komme over Jorderige.“ (Luk. 21, 24—26.) Deres nuværende adspredte Tilstand, saa vel som deres Fortids Lidelseshistorie, burde for længe siden have overtydet Jøderne om, at Jesus var Kristus, den lovede Messias.

J Stilhed udfører dog Herren undertiden sin Gjærning, og det er kun forbausende, at denne, i andre Henseende, saa aarvaagne og opmærksomme Tidsalder, der lægger Mærke til Alt, hvad der foregaar paa vor Klobe — ja endog paa de andre Verdenser, som bevæge sig i vort Solstystem — er saa ligegyldig og blind for de Tegn, der paa en bestemt Maade tyde hen til nogle af de vigtigste Begivenheder og Omvæltninger i Naturen og Samsfundsordenen, som nogenfinde ere skete eller vil ske paa vor Jord.

Vi finde undertiden, i Aviserne, en ligegyldig Dmtale af Jødernes Indsamling; saaledes til Exempel, i Kjøbenhavns „Aftenblad“ følgende:

„J Jerusalem finder der en stadig Indvandring af Jøder Sted. De er allerede nu talrigere i deres Hjemlands gamle Hovedstad end den muhammedanske og kristne Befolkning tilsammen. Det er hovedsagelig Jøder fra Polen og Rusland, som af Frygt for Forfølgelser i deres hidtidige Opholdssteder har vendt sig til deres Folks gamle Land.“

En af de Sidste-Dages Helliges Missionærer, Ældste S. M. Sjødal, skriver fra Palestina, den 21de April d. A. angaaende dette interessante Emne, saaledes:

„J en tidligere Skrivelse har jeg allerede omtalt, at der her tales meget om den paatænkte Jernbane, som vil forbinde Jaffa (forhen kaldt Joppe) Jerusalem, Haifa og Damaskus. Alle de nærmere Omstændigheder, som staa i Forbindelse med dette Foretagende, skulle imidlertid være en Hemmelighed, da Tyrkiet ikke har Noget, som ligner den amerikanske Presse, med sine Repræsentanter ude til at opsnuse enhver Nyhed, baade nærværende og tilkommende. Det hænder derfor undertiden, at det som er beregnet paa at være en privat Sag, forbliver en Hemmelighed indtil den rette authoriserede Ørighedsperson slipper den ud til Offenheden. Det synes imidlertid, at dette Foretagende er i Jødernes Hænder, og at fem og tyve Millioner Frank*) ere tegnede til dets Gjennemførelse. Det kejserlig-tyrkiske Firman (Kabinettsordre eller Bevilling) som giver Ret til Anlæggelsen af denne Bane eller Baner, er tilstillet en bekendt rig Jøde, som er bosiddende i Konstantinopel, og dette bekræfter Formodningen om, at Jøderne selv ere de egenlige Ledere i dette Foretagende. At Jøderne saaledes virkelig berede sig paa at samles til deres „Fædres gamle Land“, kan der ikke længere være Tvivl om, da det viser sig for den opmærksomme Jagttager, som en virkelig Kjendsgjærning.

*) En Frank er omtrent 72 Pre.

Det er ogsaa interessant at lægge Mærke til, hvorledes Alting her synes at føre hen i den Retning. Jøderne ere allerede her i tusindvis. De gjøre sig efterhaands til Herrer over al Handel og andre Forretningssgrene, og de ere almindeligvis i Stand til at klare sig, hvor det slaar Fejl for Andre. Det synes som om Guds Betsignelse ledsager alle deres Foretagender i saa høj en Grad, at de herboende Europæere allerede begynde at frygte for Følgerne. Man hører fra alle Sider Udraabet: „Jøderne have spoleret det Hele!“ Nogle af Europæerne tænke alt paa at rejse til Australien eller et andet Land, fordi de ikke tro sig i Stand til at kunne konkurrere med Jøderne. Alt dette forekommer ganske naturligt for den, der tror paa, at Guds gamle Pagtens Folk skal indsamles til deres „Fædres Arveland“. Enhver som tror denne herlige Sandhed, kan kun have Grund til at glæde sig over Israels Held og Fremgang.

Nogle af de saakaldte „Troende“ kunne dog næppe tro deres egne Dine, naar de se dette gaa for sig. De indrømme nok, at Israel skal indsamles, men henses dette til en fjærn Fremtid. Gud gjør aldrig Noget i en Hast, siger de, og det maa absolut tage Tid med Udviklingen af de Begivenheder, som gaa forud for Indsamlingen. De tro, at Jøderne skulle ombendes til Kristendommen førend de ville lade sig indsamle, og efter som der ikke viser sig Tegn til Jødernes Omvendelse, efter nogen større Maalestok, saa antage de, at Indsamlingen nødvendigvis maa henhøre til en fjærn Fremtid.

Efter som jeg opfatter Profetierne, ville Jøderne, som et Folk, blive indsamlede med de samme religiøse Anskuelser, som de hidtil have haft. De ville her i Palestina komme til at lide meget, som en Følge af de europæiske Magters Maaade at afgjøre det orientalske Spørgsmaal paa, hvorved Blod vil blive udgydt strømmevis. Naar de næsten ere bragte til Fortvivlelse og næsten tilintetgjorte ved Hunger, Krig og Pest, vil deres længe foragtede Messias vise sig for de Tiloversblevne af det jødiske Folk; han vil vise sig i Magt og Herlighed og lade dem se Arne i sine Hænder og Fødder og de ville da antage ham. Naar dette er skeet, vil han regjere over dem og vejlede dem, og gjennem Israel vil han, efter at disse Begivenheder ere foregaaede, jende Frelsens Budskab til Verdens andre Nationer, som da ville anamme det og være lykkelige under Jesu Kristi Regjering i det herlige Millennium.

Der som denne Opfattelse er rigtig, saa maa vi vente at se Jøderne indsamlede til Palestina, og efter som dette nu virkelig gaar for sig, saa bør vi forstaa, at „den sidste store Begivenhed“ (Verdens Ende) nærmer sig. Men hvo er beredt?“

Lad de Hellige og alle andre Mennesker se sig for, da „Herrens Dag“ skal komme som en Tyv om Natten“ over Alle, som ikke have givet Agt paa Eibernes Tegn og beredt sig for „Brudgommens Komme.“ C.

De nyeste Missionærens Navne.

Følgende ere Navnene paa de tretten Eldster fra Zion, som afrejste med første Emigrationssejlskab i Aar: James Hansen og Henry Jensen fra Kjøbenhavns Konference; C. P. Blowman og J. Madsen fra Aalborg Konf.; J. P. Sørensen

og L. S. Andersen fra Aarhus Konf.; C. B. Olsen fra Kristiania Konf.; K. S. Nordberg og F. T. Grønberg fra Stockholms Konf.; C. Eliasson og C. S. Karlsson fra Gøteborg Konf.; P. Nielson og B. Johnson fra Skaane Konf. samt J. A. Hendriksen fra Kristiania Konf.; han var forflyttet til at virke som Missionær i England. De fleste af disse Brødre have virket i den standinaviske Mission i to Aar, og nogle af dem længere, og de have alle været nidkjære, trofaste og oprigtige Arbejdere i Herrens Vingaard, og adbaaret Menneftene i disse Lande om „Synd, om Retfærdighed og om Dom“ ved at kalde dem til Omvendelse medens det endnu er Naadens Tid. Vi sige derfor: Maa Herrens Betsignelser rigeligen lønne disse vore Brødre for deres opofrende Kjærlighed, Trofasthed og Fliid, og i deres Benner og Familiers Kreds skjænte dem den Hygge og Fred, som vil bringe dem til at glemme de Savn og Dpofrelser, som de have gjort medens de vare her.

Ankomst og Betsikkelse.

Ældste Crastus Kosoed ankom hertil fra Utah, den 24de Juni, for at arbejde som Missionær, og er herved betsikket til at arbejde i Kjøbenhavns Konference under Bestyrelse af sammes Præsident.

C. J. Fjeldsted,

Præsident for den standinaviske Mission.

Guds Profeter i de sidste Dage.

(Af C.)

(Fortfat fra Side 286.)

Samme Profet (Nephi) vedbliver længere hen saaledes:

„Ve over dem, som sige: Vi have annammet Guds Ord og vi behøve ikke mere deraf, for vi have nok; thi se, saa siger den Herre Gud: Jeg vil give Menneftenes Børn Vinje efter Vinje, Bud paa Bud, Lidet her og Lidet der; og salige ere de, som give Agt paa mine Bud og laane Ore til mit Raad, thi de skulle lære Visdom; og til ham, som annammer, vil jeg give mere; og fra dem, som sige, vi have nok, fra dem skal blive frataget, endog det, de have. Forbandet er den, som sætter sin Bid til Menneftet eller gjør

Kjød til sin Arm, eller lytter til Menneftesbud, medmindre de ere givne ved den Helligaands Kraft. Ve Hedningerne! siger Hærskarernes Herre og Gud, thi uagtet jeg skal udbrække min Arm til dem fra Dag til Dag, ville de dog fornægte mig; ikke desmindre vil jeg være barmhjertig imod dem, siger den Herre Gud, dersom de ville ombvende sig og komme til mig; thi min Arm er udbrakt den ganste Dag, siger Hærskarernes Herre.“

„Men se, der skal være Mange paa den Dag, naar jeg skal begynde at gjøre et forunderligt Arbejde iblandt dem, for at jeg maa ihukomme mine Pagter,

som jeg har gjort med Menneskenes Børn, at jeg atter anden Gang maa lægge min Haand paa at gjenbinde mit Folk, som er af Israels Hus, og at jeg ligeledes maa ihukomme de Forjættelser, som jeg har gjort til Dig, Nephi, og ligesaa til din Fader, at jeg vilde ihukomme Eders Sæd, og at Eders Sæds Ord skulde udgaa af min Mund til Eders Sæd. Og mine Ord skulle hvisle til Jordens Ender, til et Banner for mit Folk, som er af Israels Hus. Og fordi mine Ord skulde hvisle frem, skulde mange af Hedningerne sige: En Bibel! En Bibell vi have en Bibel, og der kan ikke være nogen anden Bibel. Men saa siger den Herre Gud: O de Daarer, de skulle have en Bibel, og den skal komme fra Føderne, mit gamle Pagtens Folk. Og hvorledes takke de Føderne for Bibelen, som de have modtaget fra dem? Ja hvad mene Hedningerne? Huske de Fødernes Ombændringer, Arbejde og Nøjsommeligheder, samt deres Tid for mig i at tilvejebringe Frelse for Hedningerne? . . . .

„Derfor, fordi I have en Bibel, behøve I ikke at tænke, at den indeholder alle mine Ord; ejheller behøve I at tænke, at jeg ikke har ladet mere skrive; thi jeg befaler alle Mennesker, baade i Ost og Vest og i Nord og Syd og paa Verne i Havet, at de skulde skrive de Ord, som jeg taler til dem; thi ud af Bøgerne, som skulle skrives, vil jeg dømme Verden, hvert Menneske efter sine Gjerninger, efter det som er skrevet. Thi se, jeg skal tale til Føderne, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til Nephiterne, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til de andre Stammer af Israels Hus, hvilke jeg har bortført, og de skulle skrive det; og jeg skal ogsaa tale til alle Folk paa Jorden, og de skulle skrive det. Og det

skal ske, at Føderne skulle have Nephiternes Ord; og Nephiterne skulle have Fødernes Ord; og Nephiterne og Føderne skulle have Israels tabte Stammers Ord; og Israels tabte Stammer skulle have Nephiternes og Fødernes Ord. Og det skal ske, at mit Folk, som er af Israels Hus, skal blive samlet hjem til deres Ejendomslande, og mit Ord skal ogsaa blive samlet til Eet. Og jeg vil vise dem, som stride imod mit Ord og imod mit Folk, som ere af Israels Hus, at jeg er Gud, samt at jeg gjorde Pagt med Abraham, at jeg vilde ihukomme hans Sæd for evigt.“ (Normons Bog Side 141 til 144. Ny Udgave.)

Hvo kan læse disse Uddrag af denne saa betydningsfulde Bog, der baade i sit historiske og theoretiske, men især i sit profetiske Indhold, er saa mærkværdig og interessant, uden at føle Indtrykket af Inspirationens Mand, ved hvilken disse Profetier bleve nedskrevne i gamle Dage, og, i vor egen Tidsalder, oversatte af et ulært ungt Menneske. Man lægge Mærke til de bestemte Udtryk, paa Side 139, Vers 10:

„Og de Helliges Blod skal raabe af Jorden imod mig.“

Og paa Side 142, behag at lægge Mærke til, at disse ugudelige Mennesker, som skulde udgøde de Helliges Blod, vilde beraabe sig paa, at de havde en Bibel og ikke behøvede mere; Nephiternes Ord skulde hvisle til Jordens Ender og tjene som et Banner for Israels Hus, og især den mærkelige Profeti om, at Føderne skulde erholde Nephiternes Ord ligesom Nephiterne skulde erholde Fødernes Ord. (Bibelen).

Missionærer af næsten alle kristne

Troesbekjendelser have alt i flere Hundrede Aar været bestjæftiget med at bibringe Indianerne den kristne Tro paa Bibelen, og i Begyndelsen paa tvang Katholikerne dem denne Tro med Sild og Sværd, medens de erobrede og plundrede Mexiko og Peru; Protestanderne derimod have gaaet noget mere lemsældigt tilværks med Opfylsen af denne Del af Nephi's Profeti, men det er dog først ganske nylig, at den anden Del af samme er begyndt at gaa i Opfyldelse, nemlig, at „Søderne skulde erholde Nephiternes Ord.“

Fornemmelig er dette skeet ved at den lærde jødiske Rabiner, Dr. Edward Isaacson, forrige Aar, paa en forunderlig Maade blev paavirket af Forsynet, saa at han kom til at fatte Tro paa de Kristnes Messias, Jesus af Nazareth, hvem han, ifølge sit Kald, som jødisk Præst, var oplært til at afstjy og anse som en stor Bedrager, men nu søgte som Verdens Frelser. Han fandt nemlig, strax efter sin Omvendelse til Kristendommen, at denne var opløst i mange indbyrdes uenige Sekter, og ved at læse Historien, at dette ofte havde ført til lange og blodige Krige blandt de Kristne indbyrdes, medens Evangeliet lærte Enighed og Kjærlighed. Han søgte derfor at finde det Rette, imellem de mange øjensynlig vildfarende og frasaldne Kristne, og frasagde sig derfor sin præstelige Værdighed i Wien, i Østerrig, hvor hans Fader var, og maasse endnu er, den øverste jødiske Gejstlige, og derpaa begav han sig paa Vandring, indtil han, som sagt, ved Forsynets Styrelse kom til Saltsjøstaden, hvor han fandt hvad han søgte. Her blev han ved Daab indlemmet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og gav sig strax ifærd med at oversætte Mor-

mons Bog i det hebræiske Sprog, som kun en saadan lærd Mand kunde gjøre, og saaledes kom han, (maaste uden selv at vide af det), til bogstavelig at opfyldte denne Profeti, ved selv at „erholde Nephiternes Ord“ og, ved at oversætte dem i det hebræiske Sprog, til at give dem til sine forrige Troesbrødre i alle Lande, i Forbindelse med Evangeliets Forhændelse og deres Indsamling til deres Fædres Land, Palestina.

At Søderne i længere Tid havde indvandret i deres gamle Ejendomsland, er vistnok vel bekjendt, men at mange Omstændigheder i den senere Tid, have paastjyndet deres Indsamling efter en større Maalestok, er maasse ikke saa vel bekjendt, deriblandt ere Forfølgelserne i Rusland og Polen en af de stærkeste Bevæggrunde. Paa samme Tid har Tyrkiet, under hvilket Palestina henhører, udvidet Sødernes Rettigheder, saa at de allerede nu ere talrigere i Jerusalem, end baade de Kristne og Muhamedanerne tilsammen. De Sidste Dages Hellige have ligeledes i flere Aar sendt Missionærer derhen og overbragt dem Nephiternes Optegnelser, som Herren sagde skulde ske, i Forbindelse med deres Indsamling. Vi gjentage derfor Nephi's Ord:

„Og det skal ske, at Søderne skulde have Nephiternes Ord . . . og det skal ske, at mit Folk, som er af Israels Hus, skal blive samlet hjem til deres Ejendomslande.“ (Side 144. Morm. Bog.)

Hvo kan ikke se den bogstavelige Opfyldelse af disse Profetier, som, paa den Tid, da de bleve publicerede, maatte synes højst usandsynlige eller endog umulige, og dog vil man ikke skjænke denne guddommelige Meddelelse nogen Opmærksomhed, skjønt man paa dens inspiserede Blade kan læse sin egen og

andre Nationers Skjæbne, ligesom Haandkriften: „Mene Teitel“ paa Babylon's Mure i gamle Dage.

Mormons Bog indeholder det evige Evangeliums Lærdomme, i megen Tydelighed, og tjener derfor som et Banner og tillige som et advarende Vidnesbyrd for denne Slægt. Den er et faktisk Bevis for at Gud er til, og at han er den samme i Gaar, i Dag og til evig Tid. Den afgjør paa det bestemteste mange omtvistede Lærdoms-punkter, som Biblen enten slet ikke omtaler eller ogsaa kun giver os utilstrækkelig Oplysninger om. Den imodegaar Gudsfor nægtelse og Fritænkeri med uimodstaaelige Bevisgrunde og leder alle Mennesker, af alle Klasser og Folkeslag til at tro paa den sande og levende Gud og „tilbede ham, som har skabt Himlen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder“. Den vidner om at „Herrens Doms Time er kommen“ og at Kristi Tilkommelse er nær. Den er derfor af uberegneligt Værd for denne Slægt, og hvad Josef har udrettet, som et Redskab i Herrens Haand, ved at give Verden Nephiternes hellige Optegnelser, Mormons Bog, er af større Betydning for denne Slægt end alle den nyere Tids Opfindelser til sammen, enten man vil tro det eller ikke; thi Evangeliet vil nu, som i Pauli Dage, være for Møgle en Livslugt til Livet, men for Andre en Dødslugt til Døden.

Som Profet har Josef Smith ikke alene frembragt Mormons Bog, men, som tidligere bemærket, ogsaa det hellige Præstedømme, med dets Myndighed, Gaber og Velsignelser; den synlige Verden er bleven sat i Forbindelse med den usynlige, Jorden med Himlen, Menneskene med Gud. Han har organiseret Kristi sande Kirke paa Jorden, gjenindsført dens Principer og Ordi-

nanser i deres oprindelige Simpelt og Renhed, og været den væsentligste Marsag til at mange Tusinde oprigtige Mennesker ere blevne udrebn af deres Bildfarelser og nu glæde sig i Sandhedens Lys, med et uroffeligt Haab om evigt Liv, formedelst Troen paa Guds Aabenbarelser til sine Tjenere i disse vore Dage. Han har trostet Tusinder af bekymrede Sjæle, med Hensyn til Livet efter Døden og de Hensjovedes Skjæbne hinsides Graven, ved at oplyse os om, at de ville saa høre og være i Stand til at annamme Evangeliet der og da blive domte som Mennesker i Kjød, „men leve for Gud i Manden“, — „thi derfor er Evangelium forkyndt for de Døde“. Han lærte sine Disciple om Daab og andre hellige Ordinantser til Gavn for de Hensjovede, og ved Aabenbaring tillige om Templernes Nødvendighed og Brug, saa vel som Bygningsmaaden og Indretningen af samme. Han samlede flere Tusinde Mennesker fra vidt forskellige Egne, og lærte dem ikke alene deres religiøse Pligter, men ogsaa at blive nyttige og gode Statsborgere, som ved deres Orden og Flid bragte Velstand og Lykke omkring sig, hvor før Fattigdom og Uorden havde hersket, og under Guds Velsignelse, lod han dem saa en Forsmag paa den herlige Tid, da de Sagtmodige skal arve Jorden. Han lærte sit Folk ikke alene at tilbede Gud, men han uddannede baade sig selv og sit Folk, saa vidt muligt, i Alt, hvad der kunde gavne, forædle og ophøje dem, og tilsidst beseglede han sit Vidnesbyrd og sin Mission med sit Blod, som en Martyr for de Sandheder, som Gud havde aabenbaret til ham, og som han, med en trofast Tjeners Nidhærhed, havde bestrebt sig for at meddele sine Medmennesker.

Hans mærkelige Profeti angaaende

den stræffelige Borgerkrig, som i mere end tre Aar, bragte Sorgens og Dødens Budskab til næsten ethvert Hjem i de, den Gang, uenige Stater, burde aabne Dørene endogaa paa de mest Fordomsfulde i denne Vantroens Tidsalder. Vi ville her gjengive denne Profeti til vore tvivlende Læseres Overvejelse:

„Sandelig, saa siger Herren angaaende de Krige, der om kort Tid ville komme, begyndende med Oprør i Syd-Karolina, hvilke tilfids vilde ende med mange Sjæles Død og Fordærvelse. Dagen vil komme, da Krig vil blive udøst over alle Nationer begyndende paa dette Sted; thi sel de sydlige Stater skulle frastille sig imod de nordlige Stater, og de sydlige Stater ville søge Hjælp hos andre Nationer, især Storbritanien, som det kaldes, og de skulde ogsaa kalde paa andre Nationer, og saaledes skal Krig blive udøst over alle Nationer“.

Denne Profeti blev udtalt af Josef Smith, den 25de December 1832. Det første Skud blev affyret mod Fort Sumpter omtrent Kl. fire om Morgenen den 12te April 1861 og dermed begyndte den store Borgerkrig, altsaa 29 Aar, 3 Maanedes og 17 Dage efter at Profeten havde udtalt Herrens Ord

imod den gjenstridige Nation, som ikke vilde vide noget af Aabenbaring i denne, saakaldte oplyste Tidsalder. De havde sagt: „Vi have en Bibel og behøve ikke mere“, ligesom Profeten Nephi havde profeteret om dem.

Ikke nok dermed, men Josef tilbød sig at frelse sine Landsmænd, Amerikanerne, fra den overhængende Fare, og opstillede sig derfor som Kandidat til Præsidentvalget 1844, med den udtrykkelige Bestemmelse i sit Program især fremhævet, at han vilde virke hen til, at Regjeringen købte Neger-slaverne fri og saaledes agtede han itide at bortkøbe Slaverne til den ellers uundgaaelige, store nationale Ulykke. Som Josef i gamle Dage, efter at have profeteret om de kommende syv Hungersaar, gav Kong Farao det betimelige Raad, at samle Forraad af Korn, i de syv Overskødighedens Aar, der vilde komme, førend Hungersnøden indtraadte, saaledes paapegede ogsaa vor Tids store Profet, de Midler, ved hvilke den truende Ulykke kunde afvendes, men med den sorgelige Forfælgelse i Resultaterne, at Farao fulgte sin Josefs Raad, medens de Raad, som vor Tids Josef gav, bleve ringeagtede og tilfidsatte.

(Fortsættes.)

Blanding.

Over 200 Børn dræbt og lemlæstede. De engelske Blade bringer nu nærmere Meddelelser om den forfærdelige Jernbaneulykke ved Armagh i Irland, der blandt andet kostede et stort Antal Skolebørn Livet.

Det var en stor Søndagskole, som skulde ud paa Landtur. Flere andre Skoler havde sluttet sig til, og omtrent 1000 Smaabørn fulgte glade og jublende med det uheldige Tog. Toget gik op ad en lang Straaning paa et Par engelske Mil. Paa en eller anden Maade løsne de øverste paa Straaningens de syv bagerste Vogne, der fo'r nedad i stigende Fart og stødte mod et udgaaende Tog. Nogle af Vognene blev strax knust i Splinter og de Uheldige, som var i dem, dræbt paa Stedet.

Blandt de efterlevende, hvoraf mange var stræffelig lemlæstet, var der de gyseligste Optrin. Smaa blødende, ødelagte Børn skreg fortvilet om Hjælp og søgte forgæves at finde deres Paarørende. Al mulig Hjælp blev strax ydet, og Rygtet om den stræffelige Tildragelse spredte sig lynsnart om i Byen og vakte overalt Fortvivlelse og Sorg. Over 80 var dræbt og 130 haardt saaret. Fire af Jernbanemændene er fængslet.

Moderkjærlighed.

Jeg bringer frem til Kvindens Pris
En Blomst, som aldrig falmer;
Den tribes under Polens Is
Og hist blandt Sydens Palmer;
Den visner ej — den kan ej dø,
I Modgang, Sorg og Smerte —
Den spirer som et frodigt Frø,
I Kvindens sømme Hjærte.

Hin Blomst er Moderkjærlighed —
Den spirer thst og stille
I Armod, som i Herlighed,
Blandt Kristne og blandt Vilde.
I Moderhjærte er den lagt
Og straaler blidt fra Øjet,
Skjønt ofte Mandens grumme Magt
Dens spæde Stilk har bøjet.

Hvo mindes ej sin Moders Øst,
Bed Buggens vante Sæde —
Med Barnets Læber til sit Bryst,
Hvor stor var hendes Glæde.
Om Stuen end var kold og trang,
Og Væggen bar og nøgen,
Saa glemte vi det mangen Gang
Bed hendes Smil og Spøgen.

Ud Helte drage frem i Rad,
For Vrens Krans at vinde —
Ud Støtter, hist i By og Stad
Udraabe deres Minde;
Hvad er vel det at ligned ved,
For Herren i det Høje,
En Moders sømme Kjærlighed
Og altid vaagne Øje.

Hvo var, som Moder her paa Jord,
Vor Barndoms Værn og Støtte?
Hvo mindes ikke hendes Ord
Naar Modgang her os mødte?
Lidt Taaren gjorde Kinden vaad —
Lidt blødte hendes Hjærte,
Men altid hun ved Ord og Daad
Bortjog vor Sorg og Smerte.

Poul Andersen.

Dødsfald.

Eline Johanne Petersen, født Sander, døde i Newton, Utah, i Maj 1889.
Et nyfødt Barn fulgte hende i Døden. Hun levede og døde som en trofast Sidste
Dages Hellig.

Indhold.

„Mormonerne“ og Utah	289	Ankomst og Bestikkelser	299
Køstbare Perler	295	Guds Profeter i de sidste Dage . .	299
Red. Bem.:		Blanding	303
Fødernes Indsamling	296	Moderkjærlighed	304
De afløste Missionærers Navne	298	Dødsfald	304

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. D. Fjeldsted, Vorenkæns-gade 14, 1ste Sal.

Trykt hos F. E. Borbing (B. Petersen).